

تاریخ - ۱۳۷۴

شماره - ۱۹۸۱

پست

قوه قضائیه

بسمه تعالی

محضر مبارک فقهای محترم شورای نگهبان

با ابلاغ سلام : ماده ۱۱ قانون صدور چک بلامحل مصوب سال ۱۳۵۵ بشرح زیر:

>> هرگاه قبل از صدور حکم قطعی شاکی گذشت نمایند و یا اینکه متهم وجه چک و خسارات تاء خیرتاء دیه را نقداً بدارنده آن پرداخت کند یا موجبات پرداخت وجه چک و خسارات مذکور (از قرار صدی دوازده در سال از تاریخ ارائه چک ببانک) را فراهم کند یا در مندوق دادگستری یا اجراء ثبت تودیع نماید مرجع رسیدگی قرار موقوفی تعقیب صادر خواهد کرد. صدور قرار موقوفی تعقیب در دادگاه کیفری مانع از آن نیست که آن دادگاه نسبت به سایر خسارات مورد مطالبه رسیدگی و حکم صادر کند. هرگاه پس از صدور حکم قطعی شاکی گذشت کند و یا اینکه محکوم علیه به ترتیب فوق موجبات پرداخت وجه چک و خسارات تاء خیرتاء دیه و سایر خسارات مندرج در حکم را فراهم نماید اجرای حکم موقوف میشود و محکوم علیه فقط ملزم به پرداخت مبلغی معادل یک سوم جزای نقدی مقرر در حکم خواهد بود که بدستور دادستان بشفع دولت وصول خواهد شد.)) عیناً " بصورت ماده ۱۲ قانون اصلاح قانون صدور چک بلامحل مصوب ۱۳۷۲/۸/۱۱ مجلس شورای اسلامی که در تاریخ ۱۳۷۲/۸/۱۹ به تائید شورای محترم نگهبان رسیده در آمده است. با عنایت به نظریه فقهای محترم شورای نگهبان مندرج در - رزنامه رسمی شماره ۱۱۳۱۶-۱۱/۱۰/۱۳۶۲ که در یافت خسارت تاء خیرتاء دیه موضوع مواد ۷۱۲ و ۷۱۹ قانون آئین دادرسی مدنی را منافی با موازین شرعی شناخته اند نقل متن ماده ۱۱ قانون صدور چک بلامحل مصوب سال - ۱۳۵۵ به قانون اصلاحی صدور چک بلامحل مصوب سال ۱۳۷۲ چنین برداشت شده است که چون فقهای محترم متعرض خسارت تاء خیرتاء دیه مذکور در ماده فوق الاشعار نشده اند محتوای این ماده راسن حیث المجموع خلاف شرع نمی دانند و چون از تاریخ لازم الاجرا شدن قانون صدور چک بلامحل خیر التصویب باین طرف نسبت بسه خسارت تاء خیرتاء دیه مذکور در این ماده نظریه های قضائی مختلفی وجود دارد تقاضا دارم نظریه فقهای محترم را امر با ابلاغ فرمایند.